

благородно сърдце, което да в удално
одъ сѣкой страсти и возмущенія душев-
ны, тѣй: „Боже превѣчный! твоята бла-
гость, твоята премудрость, твоего все-
могущество ся простира надъ сичките
твои дѣла — азъ Тя почитамъ и Ти при-
носямъ безпрестрастнѣ хвалѣ благодаренія,
и жертвовамъ себе — си съ сичките
си силы. Боже мой! погледни отъ пре-
выспренныатъ и Божественвыатъ твой
престоль на мене, съ онова милостиво
око, съ което си мя извелъ отъ небытія
въ бытіе, и съ което крѣпишь дѣйстви-
ющите въ мени силы: сохрани животатъ
ми, рапрасни тѣмнинѣтѣ, която ми помра-
чава уматъ, покажи ми пѣтъатъ, който ще
да мя доведе при Тебе, за да ся неизгу-
ба и пропадна. И тѣй кѣто послѣдовашъ,
ще да тя избави невидимата и всесилната
Божія рѣка отъ заблужденіе и отъ мно-
го други безчисленны пороцы, и ще да
излѣе въ тебе просвѣщеніе и премудрость
и ще ти воцари миратъ и правдѣтѣ.

II,

ДА ОБЫЧАШЪ ЗАКОНАТЪ И ПРАВ-
ДѢТѢ.

Непремѣното Божіе бытіе, безкрай-